

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

tamen victoria partibus Caroli inclinare: tum interueniente per legatos Sergio Pontifice, res composita est in eum modum, quem Ludouicus omnium pater antè præfinit: vt Lothario maiori esset Imperium & Italia, cum parte Franciæ inter Rhenum & Scaldim, quæ ex eo dicta est Lotharingia. Ludouico proueniret Germania, præsertim Bauaria, Francia, Turingia: nam Saxonia pontificibus erat dispartita, seruato tamen nobilibus in ea suo districtu. Superintenderet tamen Ludouicus omnibus prouincijs Germaniæ: Pipino maneret Aquitania, Carolo verò Galliarum Francia. Ebonem Rheimensem archiepiscopum Papa omni honore destituit, quòd non modo prioris in Ludouicum Imperatorem, sed etiã huius inter fratres disidiij author & incetor diceretur. Alij illum infontem prædicauere. Vtcunquè fuerit, S. Ansgarius illum à pristina familiaritate & charitate nõ repulit: quæres innocentie eius plurimum videtur attestari: nam sanguinarium episcopum vir sanctissimus suo contubernio non dignaretur. Eiectus autem ecclesia sua Ebo, peruenit ad Hildesemensem: in qua III. pontifex vitam finiuit. Verisimile est, ad Ludouicum confugisse exulantem: qui illi de noua sede, prout tum consueuere reges, prouiderat.

CAPVT XXVIII.

Seculum istud perturbatione fuit plenissimum: præter enim Normannorum grauisimam incurSIONEM de litore maris, in se, vt diximus, fratres versi, rem atrocissimè miscuerunt: quarum rerum Lotharius Imperator pertæsus, relicto seculo, monachum se fecit: inq; ea monastica vita annis octo perdurat: filijs partitur regnum: Maiori Ludouico permittit Imperium cum Italia: Lotharius capit Austrasiam, ea est Lotharingia.

Carolo Burgundiae pars cum Romana prouenit prouincia. Carolus autem cognomento Caluus, horum patruus, Metimperuolat, audita morte Lotharij: coronam eius prouincia de more accipit: indignante Ludouico rege Germania, quod eam ditionē solus Carolus inuadat. Legati regum rem omnē videbantur ad tolerabiliorem modū redegisse, cum Ludouicus Germania rex, accepta recens de Swandalis victoria, animos erexit quod inuicem legati pacti sunt, in irritum vocat: Sed tamen ea de re itur ad arbitros: Illi partiti sunt Austrasiam aequis portionibus. Sed Ludouicus Lotharij filius, iam Imperator declaratus, & ipse Austrasia sibi regnum deposcit. Missi autem atq; remissis à Pontifice ad reges, à regibus ad Pontificem oratoribus, arbitratorum loco in eam formā conuentū est, ut Ludouicus Germania rex quod ab Lotharingia teneret, Ludouico Imperatori permitteret. Dum hic rerum status esset in vicinis regionibus, Saxonia, quantum poterat, conquiret à vicinis Danis ac Swandalis adhuc infidelibus, & perinde perpetuis Christianorum hostibus: Sed metu inuictissimi regis Ludouici, tum per omnem Germaniā superintendentis, compressit motus eorum. Erant tamen creberrima illa per Galliarū littora Normannorū incursiones: de quibus in Norwagia nostra multa scripsimus. Per eadem tempora fuit in Saxonia illa ecclesiā Hamburgēsis ac Bremēsis unio, per occasionem, quam in Metropoli commemorauimus: sed per miras rerum gyrationes prouenit, ut omnis honor & potestas in Bremensē transferretur: quod in eodē tractu Metropoli per causas ostendimus. Interea Swalbertus Saxonū primarius, tranquilla pace compositus, in Christi religione obdormiuit, sepultus apud patrē in Swildeshusen

L
ex fr
quu
frate
nale
ficus
relig
as in
subd
cuiu
hac
fuis
xon
Swes
occi
fili
cant
men
patr
Häb
co G
sum
men
Nic
eccl
mus
obse
Ger
patu
supe